

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola Eadvvardi Regis Angliae. Ad Bonifacivm Papam VIII. Respondet
Bonifacio super Scotiae negotiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

approbavit. Dum igitur cum tali responso, coram tanta multitudine magnatum & aliorum fide dignorum mihi facto, licentiatu diuertissem ab eo, & versus propria reuertissem, audiui quod idem dominus rex statim infra quadriduum post recessum meum rediit cum exercitu suo ad partes Angliæ: & singulis quasi de exercitu suo ad propria cum equis & armis remeantibus, idem dominus rex exercitu sic disperso, paucis enim comitantibus, & secum retentis, perendinare disposuit, vt dicebatur communiter, apud quamdam abbatiam, quæ vocatur Holmcoltran, in confiniis Scotiæ supra mare. Et sic mandatum vestrum cum omni qua potui diligentia sum reuerenter in omnibus executus. Valeat semper & crescat in Domino ad suæ ecclesiæ regimen apostolica celsitudo vestra.

Datum apud Otteford, octauo Idus Octobris, anno Domini millesimo trecentesimo.

EPISTOLA
EADVVARDI REGIS ANGLIÆ.
ADBONIFACIUM PAPAM VIII.

Respondet Bonifacio super Scotiæ negotiis.

Sanctissimo in Christo patri domino Bonifacio, diuina, &c. Eadwardus, &c. infra scripta, non in forma, nec in figura iudicii, sed omnia extra iudicium pro seruanda sanctæ paternitatis vestræ constantia, vobis transmittimus exhibenda.

ALTISSIMVS inspector cordium vestræ scrinio memoriæ indelebili stylo nouit inscribi, quod antecessores & progenitores nostri reges Angliæ, iure superioris & directi domini ab antiquissimis retro temporibus regno Scotiæ & omnibus ipsius regibus & temporibus annexis præfuerunt, & ab eisdem pro regno Scotiæ, & eiusdem proceribus, a quibus habere volebant, legalia homagia receperunt, & fidelitatis debita iuramenta receperunt. Nos iuris & domini possessionem continuantes huiusmodi pro tempore nostro, eadem iuramenta recepimus tam a rege Scotiæ, quam ipsius regni proceribus. Quinimo tanti iuris & domini prærogatiua super regnum Scotiæ & eiusdem reges gaudebant, quod regnum ipsum fidelibus suis conferebant. Reges etiam ex iustis causis a-

mouebant, & constituerunt sub se loco ipsorum alios re-
 gnaturos, quæ procul dubio ab antiquo notoria fuisse &
 esse creduntur apud omnes, licet aliud forsân paternis ve-
 stris auribus per pacis æmulos, & rebellionis filios, falsa in-
 sinuatione suggestum fuerit, a quorum machinosi & ima-
 ginariis figmentis, vt vestræ sanctitatis oculus auertatur
 suppliciter quæsumus, & paternam clementiam & excel-
 lentiam deuotis affectibus exoramus, vt breuitatis causâ
 gestis antiquorum temporum saluis quiddam exempli
 causâ tangamus. Sub temporibus itaque Heli & Samuelis
 prophetarum vir quidam strenuus & insignis, Brutus no-
 mine, de genere Troianorum, post excidium vrbis Troia-
 næ cum multis nobilibus Troianorum applicuit in quam-
 dam insulam tunc Albion vocatam, a gigantibus inhabi-
 tatam, quibus sua & suorum seductis potentia, & occisis,
 eam nomine suo Britanniam, sociosque suos Britannos
 appellauit, & ædificauit ciuitatem, quam Trinouantum
 nuncupauit, quæ modo Londinum nuncupatur. Et post-
 ea regnum suum tribus filiis suis dimisit, scilicet Locrino
 primogenito illam Britannia partem quæ nunc Anglia
 dicitur, & Albanacto filio secundo nato illam partem
 quæ tunc Albanea a nomine Albanacti, nunc vero Sco-
 tia nuncupatur, & Cambro filio iuniori partem illam no-
 mine suo tunc Cambriam vocatam, quæ nunc Vvallia
 vocitatur, referuata Locrino regia dignitate. Itaque bien-
 nio post mortem Bruti applicuit in Albania quidam rex
 Hunorum, nomine Humber, & Albanactum fratrem Lo-
 crini occidit: quo audito Locrinus rex Britonum perfe-
 cutus est eum: qui fugiens submersus est in flumine, quod
 de nomine suo Humbrus vocatur, & sic Albania reuertit-
 tur ad illum Locrinum. Item Dunvallio rex Britonum,
 Scatarum regem Scotia sibi rebellem occidit, & terram
 eius in deditionem recepit. Item duo filii Dunvallionis,
 scilicet Belinus & Brennius, inter se regnum patris sui di-
 uiserunt, ita quod Belinus senior diadema insulæ cum
 Britannia, Vvallia & Cornubia possederit, Brennius ve-
 ro sub eo regnaturus Scotiam acciperet: petebat enim
 Troiana consuetudo, quod dignitas hereditatis primo-
 genito perueniret. Item Arthurus rex Britonum famo-
 sissimus Scotiam sibi rebellem subiecit, & pene totam

gentem deleuit. Et postea quemdam nomine Anselmum regem Scotiae praefecit: & cum postea idem rex Arthurus apud ciuitatem Legionum festum faceret celeberrimum, interfuerunt ibi omnes reges sibi subiecti, inter quos Anselmus rex Scotiae, seruitium pro regno Scotiae exhibens debitum, gladium regis Arthuri detulit ante ipsum, & successiue omnes reges Scotiae omnibus regibus Britonum fuerunt subiecti; succedentibus autem regibus Angliae in praedicta insula, & ipsius monarchiam & dominium obtinentibus subsequenter.

CONCILIVM LVGDVNENSE, ANNO
CHRISTI
1297.
QVO INHIBETVR PRINCIPIBVS NE
sacerdotibus vectigalia imponant, habitum anno Do-
mini MCCXCII. tempore Bonifacii papae VIII.

NOTA.

^a Concilium.] Hae Synodus, inquit Genebrardus libro quarto chronici, celebrata fuit praeside Bonifacio pontifice: qui animaduertens quotidie principes noua vectigalia sacerdotibus imponere, interdum sine iusta causa, interdixit in eo Concilio ne posthac id facerent, neue sacerdotes iniussu Romani pontificis illa imposita conferrent. Hae ex Polydoro libro decimosextimo Anglica historiae Genebrardus.

CONCILIVM ROMANVM, ANNO
CHRISTI
1302.
QVO PHILIPPVS REX FRANCORVM
excommunicatur, habitum anno Domini
MCCCII. tempore Bonifacii papae VIII.

NOTA.

^a Concilium.] Occasionem, causam & acta habiti Concilii Conradus Vecerius in vita Henrici septimi imperatoris his verbis describit: Anno a Christo Salvatore genito millesimo trecentesimo secundo, Francorum rex Philippus, cognomento Pulcher, graue aduersum pontificem maximum Bonifacium octauum conceperat odium, tum Gibellina factionis studiosiorem existimans, tum quod fidem temere prauaricatum contenderet. Promississe enim sibi paucis ante annis, cum alia quadam, tum de summa Romani imperii potestate ab Germanis ad Gallos traducenda, atque adeo Carolum fratrem diserte fuisse in conuentis nominatum, cui id decus primum assignaretur. Hae videlicet pollicita nunc cecidisse ad